

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עד היכן חייב אדם ללמד את בנו תורה?												▲	◇
כגון זבולון בן דן, שלימדו אבי אביו מקרא ומשנה ותלמוד, הלכות ואגדות.	רב יהודה אמר שמואל:												◇
למדו מקרא - אין מלמדו משנה	מיתבי:									■	⚡		◇
מקרא - זו תורה	ואמר רבא:									■	⚡		◇
כזבולון בן דן ולא כזבולון בן דן, כזבולון בן דן - שלמדו אבי אביו, ולא כזבולון בן דן - דאילו התם מקרא, משנה ותלמוד, הלכות ואגדות, ואילו הכא מקרא לבד.													◇
ואבי אביו מי מחייב?												⚡	◇
(דברים יא) ולמדתם אותם את בניכם - ולא בני בניכם, ומה אני מקיים (דברים ד) והודעתם לבניך ולבני בניך, ולומר לך, שכל המלמד את בנו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו למדו לו ולבנו ולבן בנו עד סוף כל הדורות.	והתניא:											⚡	◇
הוא דאמר כי האי תנא													◇
ולמדתם אותם את בניכם - אין לי אלא בניכם, בני בניכם מנין? ת"ל: והודעתם לבניך ולבני בניך א"כ, מה ת"ל בניכם? בניכם - ולא בנותיכם.	דתניא:											■	◇
כל המלמד את בנו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו קבלה מהר סיני, שנאמר: והודעתם לבניך ולבני בניך, וסמיך ליה: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב.	ריב"ל:											■	◇
רבי חייא בר אבא אשכחיה לריב"ל, ל, שדדי דיסנא ארישיה וקא ממטי ליה לינוקא לבי כנישתא												○	◇
מאי כולי האי?	א"ל: [רבי חייא בר אבא]											⚡	◇
מי זוטר מאי דכתיב והודעתם לבניך, וסמיך ליה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב?	א"ל: [ריב"ל]												◇
מכאן ואילך, רבי חייא בר אבא לא טעים אומצא, עד דמקרי לינוקא ומוספיה.	[רבי חייא בר אבא]											○	◇
רבה בר רב הונא לא טעים אומצא, עד דמייתי לינוקא לבית מדרשא.	[רבה בר רב הונא]											○	◇
מאי דכתיב: (דברים ו) ושננתם לבניך? אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם, לעולם ישלש אדם שנתיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד.	רב ספרא משום ר' יהושע בן חנניא:											■	◇
מי יודע כמה חי?												⚡	◇
לא צריכא - ליומי.													◇
לפיכך נקראו ראשונים סופרים - שהיו סופרים כל האותיות שבתורה, שהיו אומרים: וא"ו (ויקרא יא) דגחון - חציין של אותיות של ס"ת, (ויקרא י) דרש דרש - חציין של תיבות, (ויקרא יג) והתגלה - של פסוקים, (תהלים פ) יכרסמנה חזיר מיער - ע"ן דיער חציין של תהלים, (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון - חציין דפסוקים.													◇
וא"ו דגחון מהאי גיסא, או מהאי גיסא?	בעי רב יוסף:											▲	◇
נתי ס"ת ואימניהן	א"ל:											⚡	◇
לא זוז משם עד שהביאו ספר תורה ומנאום?	מי לא אמר רבה בר בר חנה:											○	◇
אינהו בקיאי בחסירות ויתרות, אנן לא בקיאינן.	א"ל: [רב יוסף]												◇
והתגלה מהאי גיסא, או מהאי גיסא?	בעי רב יוסף:											▲	◇
פסוקי מיהא ליתו לימנוי'.	א"ל אביי:											⚡	◇
בפסוקי נמי לא בקיאינן	[רב יוסף]												◇
במעברא פסקי ליה להאי קרא לתלתא פסוקי: (שמות יט) ויאמר ה' אל משה הגה אנכי בא אליך בעב הענן.	דכי אתא רב אחא בר אדא אמר:											■	◇
חמשת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה פסוקים הוו פסוקי ס"ת, יתר עליו תהלים שמונה, חסר ממנו דברי הימים שמונה.	תנו רבנן:												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ושנתם - שיהו דברי תורה מחודדים בפיו, שאם ישאל לך אדם דבר - אל תגמגם ותאמר לו, אלא אמור לו מיד, שנאמר: (משלי ז) אמור להכמה אחותי את וגו', ואומר: (משלי ז) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך, ואומר: (תהלים קכז) כחצים ביד גבור כן בני הנעורים, ואומר: (תהלים קכ) חצי גבור שנונים, ואומר: (תהלים מה) חציך שנונים עמים תחתיך יפלו, ואומר: (תהלים קכז) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער.	תנו רבנן:											◇	ל	
מאי את אויבים בשער?												^	ל:	
אפי' האב ובנו, הרב ותלמידו, שעוסקין בתורה בשער אחד נעשים אויבים זה את זה, ואינם זוים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה, שנאמר: (במדבר כא) את והב בסופה, אל תקרי בסופה אלא בסופה.	רבי חיאי בר אבא:											!	ל:	
(דברים יא) ושמתם - סם תם, נמשלה תורה כסם חיים משל, לאדם שהכה את בנו מכה גדולה והניח לו רטיה על מכתו, ואמר לו: בני, כל זמן שהרטיה זו על מכתך, אכול מה שהנאתך ושתה מה שהנאתך, ורחוץ בין בחמין בין בצונן ואין אתה מתיירא, ואם אתה מעבירה הרי היא מעלה נומל כך הקב"ה אמר להם לישראל: בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תכלין, ואם אתם עוסקים בתורה - אין אתם נמסרים בידו, שנאמר: (בראשית ד) הלא אם תטיב שאת, ואם אין אתם עוסקין בתורה - אתם נמסרים בידו, שנא': לפתח חטאת רובץ, ולא עוד, אלא שכל משאו ומתנו בכך, שנאמר: ואלו תשוקתו, ואם אתה רוצה אתה מושל בו, שנאמר: ואתה תמשל בו.	תנו רבנן:												◇	ל:
קשה יצר הרע, שאפילו יוצרו קראו רע, שנאמר: (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע מנעוריו.	תנו רבנן:												■	ל:
יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום, שנאמר: (בראשית ו) רק רע כל היום.	רב יצחק:												■	ל:
יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו, שנאמר: (תהלים לו) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, שנאמר: אלהים לא יעזבנו בידו.	ואמר ר"ש בן לוי:												■	ל:
בני, אם פגע בכך מנוול זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נימוח, ואם ברזל הוא מתפוצץ, שנאמר: (ירמיהו כג) הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע, אם אבן הוא נימוח שנאמר: (ישעיהו נה) הוי כל צמא לכו למים, ואומר (איוב יד) אבנים שחקו מים.	תנא דבי ר' ישמעאל:												■	ל:
להשיאו אשה.													◇	ל:
מנלן?													^	ל:
דכתיב: (ירמיהו כט) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנים נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים.													!	ל:
בשלמא בנו - בידו, אלא בתו - בידו היא?													ז	ל:
הכי קאמר להו: ניתן לה מידי ולבשייה ונכסייה, כי היכי דקפצו עלה אינשי.													!	ל:
ללמדו אומנות.													◇	ל:
מנלן?													^	ל:
דאמר קרא: (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, אם אשה ממש היא - כשם שחייב להשיאו אשה, כך חייב ללמדו אומנות, אם תורה היא - כשם שחייב ללמדו תורה, כך חייב ללמדו אומנות.	חזקיה:												!	ל:
אף להשיטו בנהר.	יש אומרים:												■	ל:
מאי טעמא?													^	ל:
חיותיה הוא.													!	ל:
כל שאינו מלמדו אומנות - מלמדו ליסטות.	רבי יהודה:												■	ל:
ליסטות ס"ד?													ז	ל:
אלא, כאילו מלמדו ליסטות.													■	ל:
מאי בינייהו?													ז	ל:
איכא בינייהו, דאגמריה עיסקא.													!	ל:
כל מצות האב על הבן וכו'.													■	ל:
מאי כל מצות האב על הבן?													^	ל:
אילמא כל מצותא דמחייב אבא למיעבד לבריה													!	ל:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נשים חייבות?											⚡	◊	ל:	
האב חייב בבנו למול ולפדותו	והתניא:										⚡	◊	ל:	
אביו אין, אמו לא											⚡		ל:	
הכי קאמר: כל מצות האב המוטלת על הבן לעשות לאביו - אחד אנשים ואחד נשים חייבין.	רב יהודה:										!	◊	ל:	
תנינא להא דת"ר:											■		ל:	
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר: תיראו - הרי כאן שנים א"כ, מה ת"ל איש? איש סיפק בידו לעשות, אשה אין סיפק בידה לעשות, מפני שרשות אחרים עליה.	[תנו רבנן]										■	◊	ל:	
נתגרשה, שניהם שוים.	רב אידי בר אבין אמר רב:										■	◊	ל:	
נאמר: (שמות כ) כבד את אביך ואת אמך, ונאמר: (משלי ג) כבד את ה' מהונך, השוה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום	תנו רבנן:											■	◊	ל:
נאמר: (ויקרא יט) איש אמו ואביו תיראו, ונאמר: (דברים ו) את ה' אלהיך תירא ואתו תעבוד, השוה הכתוב מוראת אב ואם למוראת המקום												■	◊	ל:
נאמר: (שמות כא) מקלל אביו ואמו מות יומת, ונאמר: (ויקרא כד) איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו, השוה הכתוב ברכת אב ואם לברכת המקום												■	◊	ל:
אבל בהכאה - ודאי אי אפשר												■	◊	ל:
וכן בדיון, ששלשתן שותפין בו.												■	◊	ל:
שלשה שותפין הן באדם: הקב"ה, ואביו, ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקב"ה: מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבדוני.	תנו רבנן:											■	◊	ל:
גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שכן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדברים, לפיכך הקדים הקב"ה לכבוד אב לגלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שהבן מתיירא מאביו יותר מאמו, מפני שמלמדו תורה, לפיכך הקדים הקב"ה מורא האם למורא האב.	תניא, רבי:											■	◊	ל:
בזמן שאדם מצער את אביו ואת אמו, אמר הקב"ה: יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם, שאלמלי דרתי ביניהם ציערוני.	תני תנא קמיה דרב נחמן:											■	◊	לא.
כל העובר עבירה בסתר - כאילו דוחק רגלי שכניה, שנאמר: (ישעיהו טו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי.	רבי יצחק:											■	◊	לא.
אסור לאדם שיהלך ארבע אמות בקומה זקופה, שנא': (ישעיהו ו) מלא כל הארץ כבודו. רב הונא בריה דרב יהושע לא מסגי ארבע אמות בגילוי הראש, אמר: שכניה למעלה מראשי.	רבי יהושע בן לוי:											■	◊	לא.
אבא אומר השקיני מים ואימא אומרת השקיני מים, איזה מהם קודם?	שאל בן אלמנה אחת את ר' אליעזר:											■	◊	לא.
הנח כבוד אמך ועשה כבוד אביך, שאתה ואמך חייבים בכבוד אביך.	אמר ליה: [רבי אליעזר]											■	◊	לא.
בא לפני רבי יהושע	[בן אלמנה]										○		לא.	
אמר לו כך.	[רבי יהושע]										■		לא.	
רבי, נתגרשה מהו?	אמר לו: [בן אלמנה]										^		לא.	
מבין ריסי עיניך ניכר שבן אלמנה אתה, הטל להן מים בספל וקעקע להן כתרנגולין.	אמר ליה: [רבי יהושע]										!		לא.	
מאי דכתיב: (תהלים קלח) יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך? מאמר פיך לא נאמר אלא אמרי פיך, בשעה שאמר הקב"ה (שמות כ) אנכי ולא יהיה לך, אמרו אומות העולם: לכבוד עצמו הוא דורש, כיון שאמר (שמות כ) כבד את אביך ואת אמך, חזרו והודו למאמרות הראשונות.	דרש עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה:											■	◊	לא.
מהכא: (תהלים קיט) ראש דברך אמת, ראש דברך ולא סוף דברך? אלא, מסוף דברך ניכר שראש דברך אמת.	רבא:											■	◊	לא.
עד היכן כיבוד אב ואם?	בעו מיניה מרב עולא:											^	◊	לא.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד באשקלון ודמא בן נתינה שמו, פעם אחת בקשו חכמים פרקמטיא בששים ריבוא שכר, והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו, ולא ציערו.	אמר להם: [רב עולא]										!	◊	לא	
עד היכן כיבוד אב ואם?	רב יהודה אמר שמואל, שאלו את ר' אליעזר:										^		לא	
צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד לאביו באשקלון ודמא בן נתינה שמו, בקשו ממנו חכמים אבנים לאפוד בששים ריבוא שכר	אמר להם: [רבי אליעזר]										o	!	◊	לא
בשמונים ריבוא	רב כהנא מתני:										o	!	◊	לא
והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו, ולא ציערו.											o	!	◊	לא
לשנה האחרת נתן הקב"ה שכרו, שנולדה לו פרה אדומה בעדרו.											o	!	◊	לא
נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמר להם: יודע אני בכם, שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנין לי, אלא אין אני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אבא.											o	!	◊	לא
ומה מי שאינו מצווה ועושה - כך, מצווה ועושה עאכו"כ	וא"ר חנינא:										■	!	◊	לא
גדול מצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה.	דא"ר ה':										■	!	◊	לא
מריש ה"א, מאן דהוה אמר לי הלכה כר"י	רב יוסף:										■		◊	לא
סומא פטור מן המצות	דאמר: [רבי יהודה]										■	■	◊	לא
עבידנא יומא טבא לרבנן, דהא לא מיפקידנא והא עבידנא, השתא דשמעיתא להא דא"ר חנינא:	[רב יוסף]										■		◊	לא
גדול מצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה ועושה	[רבי חנינא]										■	■	◊	לא
אדרבה, מאן דאמר לי דאין הלכה כרבי יהודה, עבידנא יומא טבא לרבנן.	[רב יוסף]										■		◊	לא
פעם אחת היה לבוש סירקון של זהב והיה יושב בין גדולי רומי, ובאתה אמו וקרעתו ממנו, וטפחה לו על ראשו וירקה לו בפניו, ולא הכלימה.	כי אתא רב דימי אמר:										o		◊	לא
יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם, ויש מטחינו בריחים ומביאו לחיי העולם הבא.	תני אבימי בריה דרבי אבהו:										■		◊	לא
כגון אבימי ברי קיים מצות כיבוד. חמשה בני סמכי הוה ליה לאבימי בחיי אביו, וכי הוה אתא רבי אבהו קרי אבבא, רהיט ואזיל ופתח ליה, ואמר אין אין עד דמטאי התם. יומא חד אמר ליה: אשקיין מיא, אדאייתי ליה נמנב, גחין קאי עליה עד דאיתער	רבי אבהו:										o	◊	לא	
איסתייעא מילתיה ודרש אבימי: (תהלים עט) מזמור לאסף.											o	◊	לא	
כגון אנא דעד דאתינא מבי רב, אבא מדלי לי כסא ואמא מזגה לי, היכי איעביד?	רב יעקב בר אבהו לאביי:										^	◊	לא	
מאמך קביל ומאבוך לא תקבל, דכין דבר תורה הוא חלשה דעתיה.	א"ל: [אביי]										!	◊	לא	
רבי טרפון הוה ליה ההיא אמא, דכל אימת דהות בעיא לימסק לפוריא - גחין וסליק לה, וכל אימת דהות נחית - נחתת עלויה, אתא וקא משתבח בי מדרשא	[רבי טרפון]										o	◊	לא	
עדיין לא הגעת לחצי כיבוד, כלום זרקה ארנקי בפניך לים ולא הכלמתה?	[רב יוסף]										■	◊	לא	
רב יוסף כי הוה שמע קל כרעא דאמיה, אמר: איקום מקמי שכינה דאתיא.	רב יוסף:										o	◊	לא	
אשרי מי שלא חמאן.	רבי יוחנן:										■	◊	לא	
רבי יוחנן, כי עברתו אמו מת אביו, ילדתו - מתה אמו											o	◊	לא	
וכן אביי.											o	◊	לא	
איני?											;		לא	
והאמר אביי: אמרה לי אם											^	;	◊	לא
ההיא מרבינתיה הואי.											!	◊	לא	
רב אסי הוה ליה ההיא אמא זקינה, אמרה לי: בעינא תכשיתין, עבד לה. בעינא גברא, נייעין לך. בעינא גברא דשפיר כותך, שבקה ואזל לארעא דישראל.	[רב אסי]										o	◊	לא	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שמע דקא אזלה אבתריה												○	לא:
אתא לקמיה דרבי יוחנן												○	לא:
מהו לצאת מארץ לחוצה לארץ?	אמר ליה: [רב אסי]											^	לא:
אסור.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לא:
לקראת אמא, מהו?	[רב אסי]											^	לא:
איני יודע.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לא:
[אתרח] פורתא דהר אתא	[רב אסי]											○	לא:
אסי, נתרצית לצאת? המקום יהזירך לשלום.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לא:
אתא לקמיה דרבי אלעזר	[רב אסי]											○	לא:
חס ושלום, דלמא מירתח רתח	אמר ליה: [רבי אסי]											^	לא:
מאי אמר לך?	אמר ליה: [רבי אלעזר]											^	לא:
המקום יהזירך לשלום	אמר ליה: [רבי אסי]											!	לא:
ואם איתא דרתח לא הוה מברך לך.	אמר ליה: [רבי אלעזר]											■	לא:
אדהכי והכי שמע לארונא דקאתי												○	לא:
אי ידעי לא נפקי.	אמר: [רבי אסי]											○	לא:
מכבדו בחייו ומכבדו במותו	תנו רבנן:											■	לא:
בחייו כיצד? הנשמע בדבר אביו למקום, לא יאמר: שלחוני בשביל עצמי, מהרוני בשביל עצמי, פטרוני בשביל עצמי, אלא כולהו בשביל אבא												■	לא:
במותו כיצד? היה אומר דבר שמועה מפיו, לא יאמר: כך אמר אבא, אלא כך אמר אבא מרי, הריני כפרת משכבו.												■	לא:
והני מילי תוך שנים עשר חדש, מכאן ואילך, אומר: זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.												■	לא:
חכם - משנה שם אביו ושם רבו, תורגמן - אינו משנה לא שם אביו ולא שם רבו.	תנו רבנן:											■	לא:
אבוה דמאן?												^	לא:
אילימא אבוה דמתורגמן												!	לא:
אטו תורגמן לאו בר חיובא הוא?												?	לא:
שם אביו של חכם, ושם רבו של חכם	אלא אמר רבא:											■	לא:
כי הא דמר בר רב אשי כי הוה דריש בפירקא, איהו אמר אבא מרי, ואמוריה אמר הכי אמר רב אשי.												○ ?	לא:
איזהו מורא, ואיזהו כיבוד?	ת"ר:											■	לא:
מורא - לא עומד במקומו, ולא יושב במקומו, ולא סותר את דבריו, ולא מכריעו												■	לא:
כיבוד - מאכיל ומשקה, מלביש ומכסה, מכניס ומוציא.												■	לא:
משל מי?	איבעיא להו:											^	לב.
משל בן	רב יהודה:											! ♦	לב.
משל אב.	רב נתן בר אושעיא:											! ♦	לב.
כמ"ד משל אב.	אורו ליה רבנן לרב ירמיה, ואמרי לה לבריה דרב ירמיה:											■	לב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נאמר: (שמות כ) כבד את אביך ואת אמך, ונאמר: (משלי ג) כבד את ה' מהונך, מה להלך בחסרון כיס, אף כאן בחסרון כיס	מיתבי:											◊	לב.
ואי אמרת משל אב, מאי נפקא ליה מיניה?													לב.
לביטול מלאכה.													לב.
ב' אחים, שני שותפין, - האב ובנו, הרב ותלמידו - פודין זה לזה מעשר שני, ומאכילין זה לזה מעשר עני	ת"ש:												לב.
ואי אמרת משל בן, נמצא זה פורע חובו משל עניים													לב.
לא צריכא - להעדפה.													לב.
אי הכי, היינו דקתני עלה													לב.
תבא מאירה למי שמאכיל את אביו מעשר עני	רבי יהודה:												לב.
ואי להעדפה, מאי נפקא מיניה?													לב.
אפילו הכי זילא ביה מילתא.													לב.
עד היכן כיבוד אב ואם?	ת"ש, שאלו את ר"א:												לב.
כדי שיטול ארנקי ויזרקנו לים בפניו, ואינו מכלימו	אמר להם: [רבי אליעזר]												לב.
ואי אמרת משל אב, מאי נפקא ליה מיניה?													לב.
בראוי ליורשו													לב.
וכי הא דרבה בר רב הונא, דרב הונא קרע שיראי באנפי רבה בריה, אמר: איזול איחוי אי רתח אי לא רתח.													לב.
ודלמא רתח, וקעבר (ויקרא יט) אלפני עור לא תתן מכשול													לב.
דמחיל ליה ליקריה.													לב.
והא קעבר משום (דברים כ) בל תשחית													לב.
דעבד ליה בפומבייני.													לב.
ודילמא משום הכי לא רתח													לב.
דעבד ליה בשעת ריתחיה.													לב.
הנשרפים בנסקלים - רבי שמעון אומר: ידונו בסקילה, שהשריפה חמורה.	מתני ליה רב יחזקאל לרמי בריה: [רבי שמעון]												לב.
אבא, לא תיתנייא הכי, מאי איריא שריפה חמורה? תיפוק לי דרובא נסקלים נינהו	אמר ליה רב יהודה בריה:												לב.
הנסקלים בנשרפים.	אלא הכי איתנייא:												לב.
אי הכי, אימא סיפא:	א"ל: [רב יחזקאל]												לב.
ידונו בשריפה, שהסקילה חמורה	חכמים:												לב.
מאי איריא דסקילה חמורה? תיפוק לי דרובא נשרפים נינהו													לב.
התם רבנן הוא דקאמרו ליה לר"ש, דקאמרת שריפה חמורה, לא, סקילה חמורה.	א"ל: [רב יהודה בריה]												לב.
שיננא, לא תימא ליה לאבוך הכי	שמואל לרב יהודה:												לב.
הרי שהיה אביו עובר על דברי תורה, אל יאמר לו: אבא, עברת על דברי תורה, אלא אומר לו: אבא, כך כתוב בתורה.	דתניא:												לב.
כך כתוב בתורה - צעורי קא מצער ליה													לב.
אלא, אומר לו: אבא, מקרא כתוב בתורה כך.													לב.
אבא אומר השקיני מים, ומצוה לעשות, מניח אני כבוד אבא ועושה את המצוה, שאני ואבא חייבים במצוה	אלעזר בן מתיא:												לב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם אפשר למצוה ליעשות ע"י אחרים תיעשה על ידי אחרים, וילך הוא בכבוד אביו.	איסי בן יהודה:										◆	◆
הלכה כאיסי בן יהודה.	רב מתנה:										■	◆
האב שמחל על כבודו - כבודו מחול, הרב שמחל על כבודו - אין כבודו מחול	רב יצחק בר שילא א"ר מתנה אמר רב חסדא:										◆	◆
אפי' הרב שמחל על כבודו - כבודו מחול, שנאמר: (שמות יג) וי' הולך לפניו יומם.	רב יוסף:										◆	◆
הכי השתא, התם הקדוש ב"ה עלמא דיליה הוא ותורה דיליה היא - מחיל ליה ליקריה, הכא תורה דיליה היא?	רבא:										⚡	◆
אין, תורה דיליה היא, דכתיב: (תהלים א) ובתורתו יהגה יומם ולילה.	הדר אמר רבא:										!	◆
איני?											⚡	
והא רבא משקי בי הלולא דבריה, ודל ליה כסא לרב פפא ולרב הונא בריה דרב יהושע וקמו מקמיה, לרב מרי ולרב פנחס בריה דרב חסדא - ולא קמו מקמיה, איקפד ואמר: הנו רבנן - רבנן, והנו רבנן לאו רבנן?	[רבא]										⊙	⚡
ותו, רב פפא הוה משקי בי הלולא דאבא מר בריה, ודלי ליה כסא לר' יצחק בריה דרב יהודה ולא קמו מקמיה, ואיקפד	[רב פפא]										⊙	⚡
אפ"ה, הידור מיעבד ליה בעו.											!	◆
אפילו למ"ה הרב שמחל על כבודו מחול, נשיא שמחל על כבודו - אין כבודו מחול.	רב אשי:										■	◆
מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי צדוק שהיו מסובין בבית המשתה בנו של רבן גמליאל, והיה רבן גמליאל עומד ומשקה עליהם, נתן הכוס לר' אליעזר ולא נטלו, נתנו לר' יהושע וקיבלו	הדר אמר רבא:										⊙	⚡
מה זה, יהושע, אנו יושבין ורבן גמליאל דרבי עומד ומשקה עלינו?	אמר לו רבי אליעזר:										⚡	⚡
מצינו גדול ממנו שמשם, אברהם גדול הדור היה, וכתוב בו: (בראשית יח) והוא עומד עליהם וְ שומא תאמר, כמלאכי השרת נדמו לו? לא נדמו לו אלא לערביים, ואנו לא יאה רבן גמליאל ברבי עומד ומשקה עלינו?	אמר ליה: [רבי יהושע]										!	⚡
עד מתי אתם מניחים כבודו של מקום ואתם עוסקים בכבוד הבריות? הקב"ה משיב רוחות ומעלה נשיאים ומוריד מטר ומצמיח אדמה, ועורך שולחן לפני כל אחד ואחד, ואנו לא יאה רבן גמליאל ברבי עומד ומשקה עלינו?	אמר להם רבי צדוק:										!	⚡
אפילו למ"ה נשיא שמחל על כבודו מחול, מלך שמחל על כבודו - אין כבודו מחול, שנאמר: (דברים יז) שום תשים עליך מלך, שתהא אימתו עליך.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב אשי:										■	◆
(ויקרא יט) מפני שיבה תקום - יכול אפילו מפני זקן אשמי? ת"ל: זקן, ואין זקן אלא חכם, שנאמר: (במדבר יא) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל	ת"ר: [ת"ק]										■	◆
אין זקן אלא מי שקנה חכמה, שנאמר: (משלי ח) ה' קנני ראשית דרכו.	רבי יוסי הגלילי:										■	◆
יכול יעמוד מפניו במקום רחוק? ת"ל: תקום והדרת, לא אמרתי קימה אלא במקום שיש הידור.											■	◆
יכול יהדרנו בממוץ? ת"ל: תקום והדרת, מה קימה שאין בה חסרון כיס, אף הידור שאין בו חסרון כיס.											■	◆
יכול יעמוד מפניו מבית הכסא ומבית המרחץ? ת"ל: תקום והדרת, לא אמרתי קימה אלא במקום שיש הידור.											■	◆
יכול יעצים עניו כמי שלא ראהו? ת"ל: תקום ויראת, דבר המסור ללב נאמר בו (ויקרא יט) ויראת מאלהיך.											■	◆
מנין לזקן שלא יטריח? ת"ל: זקן ויראת.	רבי שמעון בן אלעזר:										■	◆
מפני שיבה תקום - אפילו כל שיבה במשמע.	איסי בן יהודה:										■	◆
רבי יוסי הגלילי היינו תנא קמא											⚡	
איכא בינייהו יניק וחכים											!	
יניק וחכים לא	ת"ק סבר:										◆	◆

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו יניק וחכים.	רבי יוסי הגלילי סבר:									◆	■	!
מ"ט דרבי יוסי הגלילי?												^
אי ס"ד כדקאמר ת"ק, א"כ, נכתוב רחמנא מפני שיבה זקן תקום והדרת, מ"ש דפלאגיהו רחמנא? למימר, דהאי לאו האי והאי לאו האי, ש"מ: אפי' יניק וחכים.	אמר לך: [רבי יוסי הגלילי]											!
ות"ק?												?
משום דבעי למיסמך זקן ויראת.	[ת"ק]											!
ותנא קמא מ"ט?												^
אי ס"ד כדקאמר רבי יוסי הגלילי, א"כ, נכתוב רחמנא מפני שיבה תקום והדרת תקום והדרת פני זקן, ומדלא כתב הכי, ש"מ חד הוא.	[ת"ק]											!
יכול יהדרנו בממון? ת"ל: תקום והדרת, מה קימה שאין בה חסרון כ"ס, אף הידור שאין בו חסרון כ"ס.	אמר מר:											■
וקימה לית בה חסרון כ"ס? מי לא עסקינן דקא נקיב מרגניתא, אדהכי והכי קאים מקמיה ובטיל ממלאכתו?												?
אלא אקיש קימה להידור, מה הידור שאין בו ביטול, אף קימה שאין בה ביטול												■
ואקיש נמי הידור לקימה, מה קימה שאין בה חסרון כ"ס, אף הידור שאין בו חסרון כ"ס												■
מכאן אמרו: אין בעלי אומניות רשאים לעמוד מפני תלמידי חכמים בשעה שעוסקין במלאכתם.												■
ולא?												?
כל בעלי אומניות עומדים מפניהם ושואלים בשלומם, ואומרים להם: אחינו, אנשי מקום פלוני, בואכם לשלום	והתנן:											?
מפניהם עומדים, מפני תלמידי חכמים אין עומדים.	רבי יוחנן:											!
בוא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה, שהרי מפניהם עומדים, מפני תלמידי חכמים אין עומדים.	רבי יוסי בר אבין:											■
ודלמא שאני התם, דא"כ, אתה מכשילן לעתיד לבא.												?
יכול יעמוד מפניו מבית הכסא ומבית המרחץ.	אמר מר:											■
ולא?												?
והא ר' חייא הוה יתיב בי מסחותא, וחליף ואזיל רבי שמעון בר רבי ולא קם מקמיה, ואיקפד, ואתא אמר ליה לאבוה: שני חומשים שניתי לו בספר תהלים, ולא עמד מפני	[רבי חייא]											○
ותו, בר קפרא, ואמרי לה ר' שמואל בר ר' יוסי הוה יתיב בי מסחותא, על ואזיל ר' שמעון בר רבי ולא קם מקמיה, ואיקפד, ואתא א"ל לאבוה: שני שלישי שניתי לו בתורת כהנים, ולא עמד מפני	[בר קפרא, ואמרי לה ר' שמואל בר ר' יוסי]											○
שמא בהן יושב ומהרהר	ואמר לו: [רבי]											○
טעמא דבהן יושב ומהרהר, הא לאו הכי לא												?
לא קשיא: הא בבתי גואי, הא בבתי בראי.												!
ה"נ מסתברא												■
בכל מקום מותר להרהר, חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	דאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											■
דילמא לאונסיה שאני.												?
יכול יעצים עיניו כמי שלא ראהו.												■
אטו ברשיעי עסקינן?												?
אלא, יכול יעצים עיניו מקמי דלימטיה זמן חיובא, דכי מטא זמן חיובא הא לא חזי ליה דקאים מקמיה? ת"ל: תקום ויראת.												■
איזוהי קימה שיש בה הידור? הוי אומר: זה ד' אמות.	תנא:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא אמרן אלא ברבו שאינו מובהק, אבל ברבו המובהק - מלא עיניו.	אביי:											■	◇
אביי מכי הוה חזי ליה לאודניה דחמרא דרב יוסף דאתי, הוה קאים.												○	◇
אביי הוה רכיב חמרא וקא מסגי אגודא דנהר סגיא, יתיב רב משרשיא ורבנן באידך גיסא ולא קמו מקמיה												○	◇
ולאו רב מובהק אנא?	אמר להו: [אביי]											?	
לאו אדעתין.	אמרו ליה: [רב משרשיא ורבנן]											!	◇
מנין לזקן שלא יטריח? ת"ל: זקן ויראת.	ר' שמעון בן אלעזר:											■	◇
נקטינן, דאי מקיף חיי.	אביי:											■	◇
אביי מקיף.	[אביי]											○	
רבי זירא מקיף.	[רבי זירא]											○	
רבינא הוה יתיב קמיה דר' ירמיה מדיפתי, חלף ההוא גברא קמיה ולא מיכסי רישא												○	
כמה חציף הא גברא	אמר: [רבינא]											■	
דלמא ממתא מחסיא ניהו, דגיסי בה רבנן.	א"ל:											■	
מפני שיבה תקום - ואפילו כל שיבה במשמע.	איסי בן יהודה:											■	◇
הלכה כאיסי בן יהודה.	רבי יוחנן:											■	◇
ר' יוחנן הוה קאי מקמי סבי דארמא, אמר: כמה הרפתקי עדו עלייהו דהני.	[רבי יוחנן]											○	◇
רבא מיקם לא קאי, הידור עבד להו.	[רבא]											○	◇
אביי יהיב ידא לסבי.	[אביי]											○	◇
רבא משדר שלוחיה.	[רבא]											○	◇
רב נחמן משדר גוזא, אמר: אי לאו תורה, כמה נחמן בר אבא איכא בשוקא	[רב נחמן]											○	◇
אין תלמיד חכם רשאי לעמוד מפני רבו אלא שחרית וערבית, כדי שלא יהיה כבודו מרובה מכבוד שמים.	ר' אייבו אמר ר' ינאי:											■	◇
מנין לזקן שלא יטריח? ת"ל: זקן ויראת	מיתיבי, ר' שמעון בן אלעזר:											■	◇
ואי אמרת שחרית וערבית בלבד, אמאי לא ניטרח? חיובא הוא												?	
אלא לאו כולי יומא												?	
לא, לעולם שחרית וערבית בלבד, ואפ"ה כמה דאפשר ליה לא ניטרח.												!	◇
כל ת"ח שאין עומד מפני רבו - נקרא רשע, ואינו מאריך ימים, ותלמודו משתכח, שנאמר: (קהלת ח) וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני האלהים, מורא זו אינו יודע מהו? כשהוא אומר: (ויקרא יט) ויראת מאלהיך, הרי מורא זו - קימה.	רבי אלעזר:											■	◇
ואימא: מוראת רבית ומוראת משקלות												?	
ר' אלעזר פני פני גמר.	[רבי אלעזר]											!	◇
בנו והוא רבו, מהו לעמוד מפני אביו?	איבעיא להו:											^	◇
שיננא, קום מקמי אבוך.	ת"ש, דאמר ליה שמואל לרב יהודה:											■	◇
שאני רב יחזקאל, דבעל מעשים הוה, דאפילו מר שמואל נמי קאים מקמיה.												!	◇
אלא מאי קאמר ליה?												?	
הכי קאמר ליה: זימנין דאתי מאחורי, קום את מקמיה ולא תיחוש ליקרא דידי.												!	◇
בנו והוא רבו, מהו שיעמוד אביו מפניו?	איבעיא להו:											^	◇

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
מקרא-kev:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אני איני כדי לעמוד מפני בני, אלא משום כבוד בית נשיא	ת"ש, דאמר ר' יהושע בן לוי:										◊	לג
טעמא דאנא רביה, הא איהו רבאי קאימנא מקמיה.											◊	לג
ה"ק: אני איני כדי לעמוד מפני בני ואפילו הוא רבאי, דהא אנא אבוה, אלא משום כבוד בית נשיא.											◊	לג
רכוב כמהלך דמי, או לא?	איבעיא להו:										◊	לג
טמא יושב תחת האילן וטהור עומד - טמא, טמא עומד תחת האילן וטהור יושב - טהור, ואם ישב הטמא - הטהור טמא, וכן באבן המנוגעת	אביי, ת"ש:										◊	לג
זאת אומרת: רכוב כמהלך דמי	ואמר רב נחמן בר כהן:										◊	לג
ש"מ.											◊	לג
מהו לעמוד מפני ספר תורה?	איבעיא להו:										◊	לג
קל וחומר, מפני לומדיה עומדים, מפניה לא כל שכן.	ר' חלקיה ור' סימון ור' אלעזר:										◊	לג
ר' אלעי ור' יעקב בר זבדי הוו יתבי, חליף ואזיל ר' שמעון בר אבא וקמו מקמיה											◊	לג
חדא, דאתון חכימי ואנא חבר ועוד, כלום תורה עומדת מפני לומדיה?	אמר להו: רבי שמעון בר אבא]										◊	לג
סבר לה כר' אלעזר											◊	לג
אין ת"ח רשאי לעמוד מפני רבו בשעה שעוסק בתורה.	דאמר ר' אלעזר:										◊	לג
לייט עלה אביי.	[אביי]										◊	לג
(שמות לג) והביטו אחרי משה עד בואו האהלה - ר' אמי ור' יצחק נפחא, חד אמר: לגנאי	חד: ר' אמי/ ר' יצחק נפחא]										◊	לג
לשבח.	וחד: ר' אמי/ ר' יצחק נפחא]										◊	לג
מאן דאמר לגנאי, כדאיתא.											◊	לג
מ"ד לשבח											◊	לג
חכם עובר - עומד מלפניו מלא עיניו, וכיון שעבר ד' אמות יושב.	חזקיה, אמר לי ר' חנינא בריה דר' אבהו א"ר אבהו א"ר אבדימי דמן חיפא:										◊	לג
אב ב"ד עובר - עומד מלפניו מלא עיניו, וכיון שעבר ד' אמות יושב.											◊	לג
נשיא עובר - עומד מלפניו מלא עיניו, ואינו יושב עד שישב במקומו, שנאמר: והביטו אחרי משה עד בואו האהלה.											◊	לג
כל מצות עשה שהזמן גרמא וכו'.											◊	לג
איזוהי מצות עשה שהזמן גרמא? סוכה, ולולב, שופר, וציצית ותפילין.	ת"ר:										◊	לג
ואיזוהי מצות עשה שלא הזמן גרמא? מזוזה, מעקה, אבידה, ושילוח הקן.											◊	לד.
וכללא הוא? הרי מצה, שמחה, הקהל, דמצות עשה שהזמן גרמא, ונשים חייבות.											◊	לד.
ותו, והרי תלמוד תורה, פריה ורביה, ופדיון הבן, דלאו מצות עשה שהזמן גרמא הוא, ונשים פטורות											◊	לד.
אין למדין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ	רבי יוחנן:										◊	לד.
בכל מערבין ומשתתפין, חוץ מן המים ומלח	דתנן:										◊	לד.
ותו ליכא? והאיכא כמהין ופטוריות											◊	לד.
אלא, אין למדין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ.											◊	לד.
ומצות עשה שהזמן גרמא - נשים פטורות.											◊	לד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנלן?												לד.
גמר מתפילין, מה תפילין - נשים פטורות, אף כל מצות עשה שהזמן גרמא - נשים פטורות											!	לד.
ותפילין גמר לה מתלמוד תורה, מה תלמוד תורה - נשים פטורות, אף תפילין - נשים פטורות.											!	לד.
ונקיש תפילין למזוזה											ז	לד.
תפילין לתלמוד תורה איתקיש בין בפרשה ראשונה בין בפרשה שניה, תפילין למזוזה - בפרשה שניה לא איתקיש.											!	לד.
ונקיש מזוזה לתלמוד תורה											ז	לד.
לא סלקא דעתך, דכתיב: (דברים יא) למען ירבו ימיכם, גברי בעי חיי, נשי לא בעי חיי?											!	לד.
והרי סוכה, דמצות עשה שהזמן גרמא, דכתיב: (ויקרא כג) בסוכות תשבו שבעת ימים, טעמא דכתב רחמנא האזרח - להוציא את הנשים, הא לאו הכי - נשים חייבות											ז	לד.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא הואיל דכתיב: בסוכות תשבו, תשבו - כעין תדורו, מה דירה - איש ואשתו, אף סוכה - איש ואשתו.	אביי:										!	לד.
איצטריך, סד"א נילף חמשה עשר חמשה עשר מחג המצות, מה להלן נשים חייבות, אף כאן נשים חייבות, צריכא.	רבא:										!	לד:
והרי ראיא, דמצות עשה שהזמן גרמא, וטעמא דכתב רחמנא (שמות כג) וזכרך - להוציא הנשים, הא לאו הכי נשים חייבות											ז	לד.
איצטריך, סד"א נילף ראיא ראיא מהקהל.											!	לד.
ואדילפינן מתפילין לפטורא, נילף משמחה לחיובא											ז	לד.
אשה - בעלה משמחה.	אביי:										!	לד.
אלמנה מאי איכא למימר?											ז	לד.
בשרויה אצלו.											!	לד.
ונילף מהקהל											ז	לד.
משום דהוה מצה והקהל שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדים.											!	לד.
אי הכי, תפילין וראיה נמי שני כתובים הבאים כאחד, ואין מלמדים											ז	לד.
צריכי, דאי כתב רחמנא תפילין ולא כתב ראיא, הוה אמינא נילף ראיא ראיא מהקהל ואי כתב רחמנא ראיא ולא כתב תפילין, הוה אמינא אקיש תפילין למזוזה, צריכא.											!	לד.
אי הכי, מצה והקהל נמי צריכי											ז	לד.
למאי צריכי? בשלמא אי כתב רחמנא הקהל ולא כתב מצה, ה"א נילף חמשה עשר חמשה עשר מחג הסוכות, אלא ניכתוב רחמנא מצה ולא בעי הקהל, ואנא אמינא: טפלים חייבים, נשים לא כל שכן, הילכך הוה להו ב' כתובים הבאים כאחד, ואין מלמדים.											!	לד.
הניחא למאן דאמר אין מלמדין, אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר?											ז	לד.
ותו, מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות מנלן? דיליף ממורא, מה מורא - נשים חייבות, אף כל מצות עשה שלא הזמן גרמא - נשים חייבות, ונילף מתלמוד תורה											ז	לד.
משום דהוה ליה תלמוד תורה ופריה ורביה שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד - אין מלמדים.											!	לד.
על שניהם הוא אומר (בראשית א) ויברך אותם אלהים פרו ורבו	ולרבי יוחנן בן ברוקא, דאמר:										ז	לה.
מאי איכא למימר?											ז	לה.
משום דהוה ת"ת ופדיון הבן שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.											!	לה.
ולרבי יוחנן בן ברוקא נמי, ניהו פריה ורביה ומורא שני כתובים הבאים כאחד, ואין מלמדין											ז	לה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
צריכי, דאי כתב רחמנא מורא ולא כתב פריה ורביה, הוה אמינא וכבשוה אמר רחמנא, איש דדרכו לכבש - אין, אשה דאין דרכה לכבש - לא, ואי כתב פריה ורביה ולא כתב מורא, ה"א איש דסיפק בידו לעשות - אין, אשה דאין סיפק בידה לעשות - לא, וכיון דאין סיפק בידה לעשות לא תתחייב כלל, צריכא.												!	◇	לה.		
הניחא למ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין, אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר?												ז		לה.		
פפונאי ידעי לה לטעמא דהא מילתא, ומנו? רב אחא בר יעקב	רבא:												!	◇	לה.	
אמר קרא. (שמות יג) והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך, הוקשה כל התורה כולה לתפילין, מה תפילין - מ"ע שהזמן גרמא ונשים פטורות, אף כל מ"ע שהזמן גרמא - נשים פטורות.	[רב אחא בר יעקב]												!	◇	לה.	
ומדמצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות, מכלל דמ"ע שלא הזמן גרמא נשים חייבות													!		לה.	
הניחא למ"ד תפילין מ"ע שהזמן גרמא, אלא למ"ד תפילין מ"ע שלא הזמן גרמא, מאי איכא למימר?													ז	◇	לה.	
מאן שמעת ליה דאמר תפילין מ"ע שלא הזמן גרמא? ר' מאיר													!		לה.	
וסבר לה שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.	[רבי מאיר]												!	◇	לה.	
שני כתובים הבאים כאחד מלמדין, ותפילין מ"ע שלא הזמן גרמא	ולר' יהודה, דאמר:												ז	◇	לה.	
מא"ל?													ז		לה.	
משום דהואי מצה שמחה והקהל שלשה כתובים הבאים כאחד, ושלשה כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.													!	◇	לה.	
וכל מצות לא תעשה וכו'.														■	< לה.	
מנהני מילי?														^	לה.	
אמר קרא: (במדבר ה) איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם, השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשים שבתורה.	רב יהודה אמר רב, וכן תנא דבי ר' ישמעאל:													!	◇	לה.
אמר קרא: (שמות כא) אשר תשים לפניהם, השוה הכתוב אשה לאיש לכל דינים שבתורה.	דבי רבי אליעזר תנא:													!	◇	לה.
אמר קרא (שמות כא) והמית איש או אשה, השוה הכתוב אשה לאיש לכל מיתות שבתורה.	דבי חזקיה תנא:													!	◇	לה.
וצריכא דאי אשמעינן הך קמייתא, משום כפרה חס רחמנא עלה, אבל דינין - אימא: איש דבר משא ומתן אין, אשה לא. ואי אשמעינן הא, משום דחיותה היא, אבל כופר - אימא: איש דבר מצות אין, אשה לא ואי אשמעינן הא, משום דאיכא איבוד נשמה חס רחמנא עלה, אבל הנך תרתי - אימא לא, צריכא.														■	◇	לה.
חוץ מבל תקיף ובל תשחית כו'.														■	< לה:	
בשלמא בל תטמא למתים, דכתיב (ויקרא כא) אמור אל הכהנים בני אהרן, בני אהרן - ולא בנות אהרן, אלא בל תקיף ובל תשחית מנלן?														ז	לה:	
דכתיב: (ויקרא יט) לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך, כל שישנו בהשחתה ישנו בהקפה, והני נשי הואיל ולא איתנהו בהשחתה - ליתנהו בהקפה.														!	◇	לה:
ומנלן דלא איתנהו בהשחתה?														ז	לה:	
איבעית אימא: סברא, דהא לא אית להו זקן.														!	◇	לה:
ואיבעית אימא: קרא, דאמר קרא: לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך, מדשני קרא בדבוריה, דא"כ, ניכתוב רחמנא פאת זקנכם, מאי זקנך? זקנך - ולא זקן אשתך.														!	◇	לה:
ולא?														ז	לה:	
זקן אשה והסריס שהעלו שער - הרי הן כזקן לכל דבריהם	והתניא:													ז	◇	לה:
מאי לאו להשחתה,														ז	לה:	
להשחתה לא מצית אמרת, דיליף פאת פאת מבני אהרן, מה להלן נשים פטורות.	אביי:													!	◇	לה:
ואי סבירא לן, דכי כתב בני אהרן - אכוליה ענינא כתיב, נישתוק קרא מיניה ותיני בק"ו, ואנא אמינא: ומה כהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות, בני אהרן - ולא בנות אהרן, ישראל לא כ"ש														ז	לה:	
אי לאו ג"ש, הוה אמינא הפסיק הענין.														!	◇	לה:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
השתא נמי נימא: הפסיק הענין ואי משום ג"ש, מיבעי ליה לכדתניא:												◊	לה:
(ויקרא כא) לא יגלחו - יכול יגלחו במספרים יהיה חייב? ת"ל: (ויקרא ט) לא תשחית יכול לקטו במלקט וברהיטני יהא חייב? ת"ל: לא יגלחו, הא כיצד? גילוח שיש בה השחתה, הוי אומר: זה תער	[דתניא]											◊	לה:
א"כ, נכתוב קרא את שבזקנך, מאי פאת זקנך? ש"מ תרתי.												◊	לה:
זקן האשה והסריס שהעלו שער - הרי הן כזקן לכל דבריהם	ואלא הא דתניא:											◊	לה:
למאי הלכתא?												◊	לה:
לטומאת נגעים.	מר זוטרא:											!	לה:
טומאת נגעים - בהדיא כתיבא: (ויקרא יג) ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן												◊	לה:
לטהרת נגעים.	אלא אמר מר זוטרא:											!	לה:
טהרת נגעים נמי פשיטא, כיון דבת טומאה היא, בת טהרה היא												◊	לה:
איצטריך, סד"א לצדדים כתיב: איש או אשה כי יהיה בו נגע בראש, או בזקן הדר אתאן לאיש, קמ"ל.												!	לה:
אף בל יקרחו נשים פטורות.	איסי תני:											◊	לה:
מ"ט דאיסי?												^	לה:
דדריש הכי: (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת, כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, בנים ולא בנות לקרחה.												!	לה:
אתה אומר: לקרחה, או אינו אלא לגדידה?												◊	לה:
כשהוא אומר: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך - הרי גדידה אמור, הא מה אני מקיים בנים ולא בנות? לקרחה.												!	לה:
ומה ראית לרבות את הגדידה ולהוציא את הקרחה?												◊	לה:
מרבה אני את הגדידה - שישנה במקום השער ושלא במקום שער, ומוציא אני את הקרחה - שאינה אלא במקום שער.												!	לה:
ואימא: בנים ולא בנות - בין לקרחה בין לגדידה, וכי כתב כי עם קדוש אתה לה' אלהיך - בשריטה הוא דכתיב												◊	לה:
שריטה וגדידה אחת היא.	קסבר איסי:											!	לה:
היינו טעמא דאיסי, דגמר קרחה קרחה מבני אהרן, מה להלן נשים פטורות, אף כאן נשים פטורות.	אביי:											!	לו:
ואי סבירא לן, דכי כתיב קרא - בכלי עניינא הוא דכתיב, נשתוק קרא מיניה ותיתי בק"ו, ואנא אמינא: ומה כהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות, בני אהרן - ולא בנות אהרן, ישראל לא כ"ש												◊	לו:
אי לאו ג"ש, הוה אמינא הפסיק הענין.												!	לו:
השתא נמי נימא: הפסיק הענין ואי משום ג"ש, מיבעי ליה לכדתניא:												◊	לו:
לא יקרחו - יכול אפילו קרח ארבע וחמש קרחות לא יהא חייב אלא אחת? ת"ל: קרחה, לחייב על כל אחת ואחת. בראשם מה ת"ל: לפי שנאמר: (דברים יד) לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת, יכול לא יהא חייב אלא על בין העינים, מנין לרבות כל הראש? תלמוד לומר: בראשם, לחייב על הראש כבין העינים	[דתניא]											◊	לו:
ואין לי אלא כהנים, שריבה בהם הכתוב מצות יתירות, ישראל מנלן? נאמר כאן קרחה ונאמר להלן קרחה, מה כאן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים, אף להלן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים, ומה להלן על מת, אף כאן על מת												◊	לו:
א"כ, נכתוב קרא קרח, מאי קרחה? שמעת מינה תרתי.												!	לו:
היינו טעמא דאיסי, דיליף בין עיניכם מתפילין, מה להלן נשים פטורות, אף כאן נשים פטורות.	רבא:											!	לו:
ורבא מאי טעמא לא אמר כאביי?												◊	לו:
קרחה לא משמע ליה.	[רבא]											!	לו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואביי מאי טעמא לא אמר כרבא?												לר.
תפילין גופייהו מהכא גמר לה, מה להלן מקום שעושים קרחה בגובהה של ראש, אף כאן מקום הנחה בגובה הראש.	אמר לך: [אביי]										♣	לר.
ובין לאביי ובין לרבא, האי בניס אתם מאי דרשי ביה?												לר.
האי מיבעי לכדתניא:												לר.
בנים אתם לה' אלהיכם, בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים - אתם קרוים בנים, אין אתם נוהגים מנהג בנים - אין אתם קרוים בנים, דברי ר' יהודה	[דתניא][רבי יהודה]										♣	לר.
בין כך ובין כך אתם קרוים בנים, שנאמר: (ירמיה ד) בנים סכלים המה, ואומר: (דברים לב) בנים לא אמון במ, ואומר: (ישעיהו א) זרע מרעים בנים משחיתים, ואומר: (הושע ב) והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי.	רבי מאיר:										♣	לר.
מאי ואומר?												לר.
וכי תימא, סכלי הוא דמקרי בני, כי לית בהו הימנותייהו לא מיקרו בני, ת"ש, ואומר: בנים לא אמון במ												לר.
וכי תימא, כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים, כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים, ת"ש, ואומר: זרע מרעים בנים משחיתים												לר.
וכ"ת, בנים משחיתים הוא דמיקרו, בני מעלייא לא מיקרו, ת"ש, ואומר: והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי.												לר.
הסמיכות, והתנופות, וההגשות, והקמיצות, והקטרות, והמליקות, והקבלות, והזאות - נוהגים באנשים ולא בנשים, חוץ ממנחת סוטה ונזירה שהן מניפות.												לר.
סמיכות.												לר.
דכתיב: (ויקרא א) דבר אל בני ישראל וסמך, בני ישראל סומכים - ואין בנות ישראל סומכות.												לר.
תנופות.												לר.
(ויקרא ז) דבר אל בני ישראל והניף, בני ישראל מניפין - ואין בנות ישראל מניפות.												לר.
הגשות.												לר.
דכתיב: (ויקרא ו) וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן, בני אהרן - ולא בנות אהרן.												לר.
קמיצות.												לר.
דכתיב: (ויקרא ב) והביאה אל בני אהרן וקמץ, בני אהרן - ולא בנות אהרן.												לר.
הקטרות.												לר.
דכתיב: (ויקרא ג) והקטירו אותו בני אהרן, בני אהרן - ולא בנות אהרן.												לר.
המליקות.												לר.
דכתיב: (ויקרא א) ומלק והקטיר, איתקש מליקה להקטרה.												לר.
הקבלות.												לר.
דכתיב: (ויקרא א) והקריבו בני אהרן												לר.
והקריבו - זו קבלת הדם.	ואמר מר:											לר.
והזאות.												לר.
הזאה דהיכא?												לר.
אי דפרה												לר.
אלעזר כתוב בה												לר.
אי דפנים												לר.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא ד) הכהן המשיח כתוב בה									ז				
אלא הזאה דבן עוף, דאמרי בק"ו מבן צאן: ומה בן צאן שלא קבע לו כהן לשחיתו - קבע לו כהן להזאתו, בן עוף שקבע לו כהן למליקתו - אינו דין שיקבע לו להזאתו.									!				
חוץ ממנחת סוטה ונוירה.													
לא תיתיב אכרעך, עד דאמרת לי להא שמעתתא: מנין למנחת סוטה שטעונה תנופה?	רבי אליעזר לרבי יאשיה דדריה:												
מנלך? בגופה כתיב: (במדבר ה) והגוף את המנחה									ז				
אלא תנופה בבעלים מנלך?													
אתיא יד משלמים, כתיב הכא: (במדבר ה) ולקח הכהן מיד האשה, וכתוב התם: (ויקרא ז) ידיו תביאנה, מה כאן כהן אף להלן כהן, מה להלן בעלים אף כאן בעלים, הא כיצד? כהן מכניס ידו תחת יד בעלים ומניף.													
אשכחן סוטה, נזירה מנלך?													
אתיא כף כף מסוטה.													
כל מצוה שהיא תלויה בארץ - אינה נוהגת אלא בארץ, ושאינה תלויה בארץ - נוהגת בין בארץ בין בחוצה לארץ - חוץ מן הערלה וכלאים	[ת"ק]												
אף החדש.	רבי אליעזר:												